

20. Op het *telegram* van den heer VOORHOEVE heeft het bureau dadelijk een consent voor zuivere benzine uitgeschreven en naar de toewijzingscommissie voor benzine verzonden. Toen echter later bleek uit een brief van den heer VOORHOEVE aan ons bureau, dat zijn triumphmotor inmiddels veranderd was en auto-spirit kon gebruiken, liet ik het consent voor zuivere benzine telegrafisch achterhalen en door een voor auto-spirit vervangen. Daardoor keerde het voor den heer VOORHOEVE bestemde, maar voor hem onnoodige offer nog juist bijtijds naar onzen voorraad terug. Die 10 L. benzine beteekenen 50 L. auto-spirit. Deze gang van zaken toont meteen ongezocht aan, dat er tusschen een beschikking van ons bureau en haar uitvoering zoo veel tijd verlopen kan, dat zelfs nog wijziging mogelijk is.

30. De kolenkaart voor den heer VOORHOEVE heeft ons bureau verlaten en heeft in een der *verzegelde* dozen gezeten, die op de post zijn bezorgd. Ons bureau heeft een klacht over deze zoekgeraakte kaart bij het hoofdpostkantoor van den Haag ingebracht. De verzending der kaarten is opzettelijk met zóoveel waarborgen voor nauwkeurigheid geschied, dat wij op de lijsten kunnen nagaan aan wie kaarten zijn verzonden.

Ik wil nog opmerken, dat den heer VOORHOEVE op *zijn telegram* hulp is verleend. *Niet op zijn ingezonden stukje*. Het laatste zou, ware het vóór het telegram onder onze oogen gekomen, onwillekeurig door de kilheid, die het op ons bureau bracht, de anders vlug-bereide hulp tot een administratief correct slentergangetje hebben verstijfd.

De eenige verdienste, die het ingezonden stukje heeft, is dit: dat het mij door aanmatiging heeft aangezet tot verweer en tot vaststelling voor mij zelf van de grenzen, waarbinnen ik de vrijwillig op mij genomen taak verder wensch te volbrengen. In de mededeelingen zal ik aangeven, welke verantwoordelijkheid het bureau aanvaardt en welke het afwijst; wat het kan en wat het niet kan.

's-Gravenhage, 19 November 1917.

A. SIKKEL.

II.

Iedereen te voldoen, is onmogelijk, dacht ik, toen ik het ingezonden stukje van collega J. J. VOORHOEVE, die zich over het bureau voor doktersnoodvoorziening beklagde, las. Aangezien mijn persoonlijke ervaring een gansch andere is, voel ik mij verplicht uiting te geven aan mijn gevoelens van groote erkentelijkheid jegens collega SIKKEL. Ik heb de overtuiging, meer nog, de volle zekerheid, dat zonder dezen van de voorziening met benzine, petroleum, enz. voor de geneeskundigen niets ware terecht gekomen. Wie zich herinnert, hoe wij in den eersten tijd met 10 Liter benzine werden afgescheept, die moet erkennen, dat, bij den bestaanden beperkten voorraad, de toestand voor de collega's veel is verbeterd.

Het is inderdaad een Herkules-taak om de vele honderden aanvragen te regelen en den zoo talrijken wenschen te voldoen. Sinds maanden geeft dr. SIKKEL daarvoor het grootste deel van den dag. Voor dit zeldzame offer verdient hij den dank van alle welgezinde collega's. Deze dank kan door een enkel uitzonderingsgeval, dat allicht door een telegram ware voorkomen, niet worden verkleind.

Amsterdam, 15 November 1917.

M. L. H. S. MENKO.

DE SPECIALISTEN EN HET BINDEND BESLUIT.

Open brief aan het Hoofdbestuur der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst.

Ondergeteekenden, allen specialisten te Rotterdam, leden der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, hebben de eer het hoofdbestuur te verzoeken om, indien het algemeen bindend besluit 1917, betreffende de overeenkomsten van leden der Maatschappij met ziekenfondsen bij referendum wordt aangenomen, dit bindend besluit niet te doen in werking treden, subsidiair het niet op specialisten toepasselijk te verklaren, vóórdat de positie der specialisten in de Maatschappij bij huishoudelijk reglement naar behooren zal zijn geregeld.